

Марио Кроненберг

Понякога...

Понякога си като утринна роса –
тъй нежна, мила и добра
Ти галиш ме със твоята коса
Безспирно те целувам – как да спра?

Понякога магията е жива –
тогава разцъфтява любовта
Очите ти искрят – ти си щастлива,
и се оставяш на вълните на страстта

Понякога тъгата ни забравя,
и с нас празнува радостта!
Този миг завинаги в сърцето ми остава,
за да запълни моята ужасна самота...

КРАЙ

© Марио Кроненберг

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11992>]